

SAMMEN OM ALT: Billedboka «Her slutter Grünerløkka» er utgitt av Tegneklubben. I det kollektive prosjektet er ingen av tegningene signert.

FOTO: THOR BRØDRESKIFT

Bak munnbindet

KUNST

Tegneklubben:
«Her slutter Grünerløkka»

Billedbok utgitt av Uten tittel, 2021

ANMELDELSE

Slagferdig hilsen til – og fra – Grünerløkka.

En trikk med skjegg og en rumpe med munnbind er typiske ingredienser i Tegneklubbens nye billedbok, «Her slutter Grünerløkka». At den slags ikke faller i smak hos alle, er gjengen fullt klar over. «Hva synes du om kunstverkene?» står det over en av utgivelsens tegninger. Av svar-kategoriene har «Ellers takk» fått 83 prosent av stemmene.

Tegneklubben ble startet i 2004 og består av herrerne Terje Nicolaisen, Bjørn Bjarre, Ulf Carlsson, Paul Dring og Martin Skauen. Sistemann er født i 1975, de andre midt i tiåret før. Kvintetten møtes til uformelle tegneseanser, og også resultatet er kollektivt: Ingen av de som oftest enkle tegningene er signert. Selv uten «store» navn og verk fikk imidlertid Tegneklubben utstilling i Bergen Kunsthall allerede i 2005. Seint på 2010-tallet så jeg

gruppas arbeider på Trondheim Kunstmuseum, stilt ut sammen med bilder av en kollega med et så annet gemytt som Håkon Bleken.

«Her slutter Grünerløkka» er et av to avsluttende bidrag til SAMMENomGATA, et offentlig kunstprosjekt som har strukket seg fra 2019 til i år – og fra performance til barnetegninger. I anledning oppgraderingen av Thorvald Meyers gate i Oslo har midlertidig kunst nær den dominert. Ifølge Oslo kommune skal siste del «få fram kunstnerperspektivet i byutviklingen, kunstneren i byen – kunstneren som ser byen, og som problematiserer at den endrer seg».

Den ellers så spøkefulle Tegneklubben later til å ha tatt ordene på alvor. Den lille boka er nemlig, som tittelen kan antyde, rik på motiver som tematiserer Oslos utvikling, arkitektonisk og livsstilsmessig. Klubben lanserer dessuten en rekke forslag til nye skulpturer i byen. Samtidig har Grünerløkka-klassikere som 11-trikken, Ramona Skosalon og Halléns konfeksjon alle fått plass på sidene. Internasjonalt selskap har de av så vel kunstneren Cindy Sherman som cowboyen Lucky Luke. Først og fremst hviler koronaviruset tungt over utgivelsen.

Tegnernes kommentarer til kunstlivet kan lede tankene til Mette Hellenes' Kebbeli-

fe-tegneserie, bruken av eldre fotografier – her gjerne i kombinasjon med tegning og tekst – til Album, fanzinen Eline Mugaas og Elise Storsveen lager.

Nicolaisen og Bjarre, medlemmene som har markert seg sterkest individuelt, bidro begge til utstillingen «Norsk slackertegning» på Drammens Museum i 2002. I dag framstår slackeren som et minne fra 1990-tallet, men det uhøytidelige, endog late preget begrepet antydnet, har relevans også for klubben som helhet. «Her slutter Grünerløkka» er stadig både vittig og skarp, men med sine ordspill og absurditeter samtidig ikke redd for å framstå som litt dum. Til mine favoritter hører tegningen av én stor og én liten potetformet skapning med teksten «Heidegger dytter Adorno».

Trykksaken distribueres gratis i områdets barer og butikker. Mitt eksemplar fant jeg da jeg hentet bestilte bøker på Tronsmo Bokhandel. Noen motiver skal vises ute i Grünerløkka-gatene, og noen skulle ha vært stilt ut i Galleri 69 fra 16. april. At det meste i Oslo for tida er koronastengt, svekker tilgjengeligheten, men som et stykke offentlig kunst betraktet, er utgivelsen utradisjonell og artig.

Kåre Bullie

kunst@klassekampen.no